

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/8/2018
Identifikačné číslo spisu:	2018014369
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2018014369.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku 18. decembra 2018 v konaní o uznaní a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii, o odvolaní prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. septembra 2018, sp. zn. 3Ntc/7/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e.

Právoplatný trestný rozkaz Okresného súdu v Ellwangene zo 06. júla 2017, sp. zn. 3 Cs 46 Js 11082/17, ktorým bol občan Slovenskej republiky

N. S.Ó., nar. XX. U. XXXX v Š., trvale bytom P. XXX/XX, U., Slovenská republika

uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví z nedbanlivosti podľa § 223 ods. 1, § 229, § 230 ods. 1 Trestného zákonníka Spolkovej republiky Nemecko, ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že dňa 17. mája 2017 okolo 09:05 viedol nákladné vozidlo značky Iveco na diaľnici Y. pri križovatke T./C. smerom na J.. V dôsledku nedostatočnej pozornosti potrebnej pri vedení vozidla si na 771,000 km diaľnice nevšimol stavenisko, kvôli ktorému bola v tomto úseku rýchlosť obmedzená na 80 km/h a pravý jazdný pruh bol uzavretý pojazdnou značkou, a následne vrazil do pojazdnej značky a do nákladného motorového vozidla značky Mercedes Benz EČV W. - Q. XXX, ktoré viedol S. F. P., pričom tento bol v dôsledku toho ľahko zranený. Vozidlo poškodeného bolo navyše silou nárazu odhodené do prázdneho osobného motorového vozidla značky Seat Leon, EČV: M. - R. XXXX, ktoré sa nachádzalo pred vozidlom poškodeného a bolo týmto nárazom poškodené. Poškodený F. P. utrpel pomliaždeniny na hrudníku a nohách. Na pojazdnej značke bola spôsobená škoda vo výške cca 30.000 Eur, na vozidle poškodeného škoda vo výške cca 15.000,- Eur, na osobnom motorovom vozidle Seat Leon škoda vo výške cca 7500,- Eur a na vozidle obvineného škoda vo výške cca 10.000,- Eur

sa podľa § 11 ods. 2 a § 13 ods. 3 zák. č. 183/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov o uznávaní a výkon rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov

u z n á v a

na území Slovenskej republiky v celkovej výške peňažnej sankcie 570,- Eur (slovom päťstosedemdesiat

Eur) z čoho 500,- Eur (slovom päťsto Eur) je peňažný trest a 70,- Eur (slovom sedemdesiat Eur) trovy trestného konania a ktorá s poukazom na § 14 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov o uznávaní a výkon rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa v y k o n á vo výške 465,- Eur (slovom štyristošesťdesiatpäť Eur) ako peňažný trest a 70,- Eur (slovom sedemdesiat Eur) ako trovy trestného konania, teda v celkovej výške 535,- Eur (slovom päťstotridsaťpäť Eur).

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 13 ods. 2 zák. č. 183/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov o uznávaní a výkon rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov

N. S.M., nar. XX. U. XXXX v Š., trvale bytom P. XXX/XX, U., Slovenská republika

u k l a d á

peňažný trest v celkovej výške 535,- Eur (slovom päťstotridsaťpäť Eur) z čoho 465,- Eur (slovom štyristošesťdesiatpäť Eur) je peňažný trest a 70,- Eur (slovom sedemdesiat Eur) sú trovy trestného konania.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 18 ods. 1 zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 27. septembra 2018, sp. zn. 3Ntc/7/2018, podľa § 11 ods. 2 zák. č. 183/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon) rozhodol, že sa uznáva rozhodnutie Okresného súdu Ellwangen, sp. zn. 3 Cs 46 Js 110 82/17, zo 06. júla 2017 o uložení peňažnej sankcie občanovi Slovenskej republiky N. S., nar. XX. U. XXXX v Š., trvale bytom P. XXX/XX, U., Slovenská republika, v celkovej výške 535,- Eur, ktoré sa súčasne na území Slovenskej republiky stáva vykonateľným.

Proti tomuto rozsudku včas podala odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave.

V písomnom odôvodnení odvolania namietla, že napadnutý rozsudok je predčasný a jeho výrok je neúplný. Poukázala na znenie § 11 ods. 1 zákona najmä na písm. a), z ktorého vyplýva, že súd rozhodne na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal súd štátu pôvodu. Krajskému súdu vytkla, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia nepostupoval dôsledne v zmysle tohto ustanovenia. Uviedla, že krajský súd 11. apríla 2018 požiadal prokuratúru o vyjadrenie v zmysle § 11 ods. 1 zákona. Následne táto 11. mája 2018, sp. zn. KPtm 32/18/2000, vyslovila názor, že nie sú splnené podmienky pre uznanie a výkon príslušného rozhodnutia. Krajský súd následne v zmysle vyjadrenia zabezpečil doplnenie spisového materiálu, avšak napadnuté rozhodnutie vydal bez opätovného zadováženia stanoviska prokurátora v zmysle § 11 ods. 1 zákona. Poukázala na to, že už v stanovisku z 11. mája 2018 konštatovala, že podmienky pre uznanie a výkon rozhodnutia bude možné opätovne posúdiť až po doplnení spisového materiálu. Prokurátorka navyše konštatovala, že výrok napadnutého rozsudku je neúplný z nasledovných dôvodov. Podľa § 2 písm. b) zákona na účely tohto zákona sa rozumie peňažnou sankciou povinnosť uložená rozhodnutím o peňažnej sankcii zaplatiť 1. peňažný trest, 2. pokutu, 3. náhradu škody priznanú poškodenému voči odsúdenému v trestnom konaní, 4. trovy trestného a správneho konania, 5. peňažnú sumu na všeobecne prospešné účely alebo v prospech poškodených trestnými činmi. V predmetnom konaní krajský súd rozhodoval o uznaní a výkone peňažnej sankcie uloženej rozsudkom cudzieho štátu v zmysle § 2 písm. b) bod 1 (peňažný trest vo výške 465,- Eur) zákona a § 2 písm. b) bod 4 (trovy trestného konania vo

výške 35,- Eur). Podľa § 13 ods. 2 zákona ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b) prvého bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí rozhodne o uložení peňažného trestu. Náhradný trest odňatia slobody za nevykonaný peňažný trest môže krajský súd uložiť, len ak justičný orgán štátu pôvodu v osvedčení takúto možnosť pripustil, pričom trestná sadzba uloženého trestu nesmie presiahnuť hranicu, ktoré je v osvedčení týmto orgánom uvedená a zároveň hranicu trestnej sadzby náhradného trestu podľa Trestného zákona. Podľa § 18 ods. 1 zákona ak sa štát pôvodu a vykonávajúci štát nedohodnú inak, výnos z výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii pripadá vykonávajúcemu štátu. Krajský súd pri uznaní a výkone peňažnej sankcie uloženej rozsudkom cudzieho štátu nepostupoval dôsledne podľa citovaného ustanovenia, keď nerozhodol podľa Trestného zákona o uložení peňažného trestu aj podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona a § 57 ods. 2 Trestného zákona, že vymožená suma pripadá Slovenskému štátu. Vo výroku napadnutého rozsudku bolo preto namieste špecifikovať presne výšku a druh peňažnej sankcie podľa Trestného zákona. Okrem toho vo výroku napadnutého rozsudku musí byť uvedená skutková veta, aby bolo zrejmé, kde a akým spôsobom bol skutok spáchaný (§ 3 ods. 1, ods. 2 zákona). Rovnako vyslovila názor, že ak krajský súd dospel k zisteniu, že sú splnené zákonné podmienky, bol na mieste postup podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona. Ustanovenie § 11 ods. 2 zákona upravuje formu rozhodnutia o peňažnej sankcii.

Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a po doplnení konania sám rozsudkom rozhodol, že sa rozhodnutie Okresného súdu Ellwagen, Nemecko, sp. zn. 3 Cs 46/Js 110 82/17, zo 06. júla 2018 uznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu spoľahlivo vyplýva, že krajský súd 11. apríla 2018 požiadal Krajskú prokuratúru v Trnave o písomné vyjadrenie v zmysle § 11 ods. 1 zákona.

Krajská prokurátorka v písomnom vyjadrení z 11. mája 2018 (str. 42 - 43) podrobne vysvetlila, z akého dôvodu považuje súdom predložené podklady za neúplné a uzavrela, že aktuálne nie sú splnené podmienky pre uznanie a výkon príslušného rozhodnutia a tieto bude možné opätovne posúdiť po doplnení spisového materiálu.

Krajský súd na podklade písomného vyjadrenia prokurátorky doplnil dokazovanie a následne bez splnenia podmienok uvedených v § 11 ods. 1 písm. a) zákona, t. j. bez toho, aby opätovne požiadal prokuratúru o písomné vyjadrenie rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Riadiac sa citovaným ustanovením najvyšší súd po zistení pochybení, na ktoré poukázala prokurátorka, dôkazy, ktoré zadovážil krajský súd po vyjadrení prokurátorky z 11. mája 2018 tejto v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) zákona zaslal na opätovné vyjadrenie.

Z obsahu jej vyjadrenia z 05. decembra 2018 je nepochybné, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona vyjadrila súhlas s uznaním rozhodnutia Okresného súdu Ellwagen, Spolková republika Nemecko, zo 06. júla 2017, sp. zn. 3 Cs 46/Js 110/82/17, o uložení peňažnej sankcie občanovi Slovenskej republiky, N. S., nar. XX. U. XXXX v Š., trvale bytom P. XXX/XX, U., Slovenská republika, a to peňažného trestu vo výške 500,- Eur a trov trestného konania vo výške 70,- Eur, a podľa § 14 ods. 1 zákona s výkonom peňažného trestu vo výške 465,- Eur a trov trestného konania vo výške 70,- Eur, nakoľko zo správy justičného orgánu štátu pôvodu z 12. septembra 2018 vyplýva, že povinný čiastočne uhradil peňažný trest vo výške 35,- Eur.

Podľa § 2 zákona na účely tohto zákona sa rozumie

a) rozhodnutím o peňažnej sankcii právoplatné odsudzujúce rozhodnutie vydané pre trestný čin alebo pre protiprávne konanie týkajúce sa porušenia pravidiel cestnej premávky vydané

1. súdom štátu pôvodu v trestnom konaní,

b) peňažnou sankciou povinnosť uložená rozhodnutím o peňažnej sankcii zaplatiť

1. peňažný trest,

2. pokutu,

3. náhradu škody priznanú poškodenému voči odsúdenému v trestnom konaní,

4. trovy trestného a správneho konania,

5. peňažnú sumu na všeobecne prospešné účely alebo v prospech poškodených trestnými činmi.

Podľa § 3 ods. 1 zákona rozhodnutie o peňažnej sankcii možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie o peňažnej sankcii vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 až 5 neustanovujú inak.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre skutok, ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii (ďalej len „osvedčenie“) označený justičnými orgánov štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa odseku 3 tohto zákona kategóriami trestných činov podľa odseku 2 sa rozumejú

a) účasť na zločinnom spolčení,

b) terorizmus,

c) obchodovanie s ľuďmi,

d) sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,

e) nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,

f) nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,

g) korupcia,

h) podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskej únie, podľa Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995, 2)

i) legalizácia príjmov z trestnej činnosti,

j) falšovanie a pozmeňovanie meny,

k) počítačová kriminalita,

l) trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,

m) uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,

n) vražda, závažné ublíženie na zdraví,

o) nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,

p) únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,

q) rasizmus a xenofóbia,

r) organizovaná alebo ozbrojená lúpež,

s) nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel,

t) podvodné konanie,

u) vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,

v) falšovanie a pirátstvo výrobkov,

w) falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami,

x) falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,

y) nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,

z) nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,

aa) obchodovanie s odcudzenými vozidlami

ab) znásilnenie,

ac) podpaľačstvo,
ad) trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
ae) nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
af) sabotáž,
ag) pašovanie tovaru,
ah) porušovanie práv duševného vlastníctva,
ai) hrozby a skutky násilia proti osobám vrátane násilia počas športových podujatí,
aj) poškodzovanie cudzej veci,
ak) krádež,
al) trestné činy určené štátom pôvodu a slúžiace na účely plnenia záväzkov vyplývajúcich z nástrojov prijatých na základe Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Podľa § 3 ods. 5 zákona ustanovenie odseku 2 platí rovnako aj pre rozhodnutie o peňažnej sankcii ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je justičným orgánom štátu pôvodu označený v osvedčení priradením ku kategórii protiprávneho konania zakladajúceho porušenie pravidiel cestnej premávky.

Podľa Rámcového rozhodnutia rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie, článok 5 rozsah pôsobnosti: Nasledujúce trestné činy, ak sú trestné v štáte pôvodu, a tak, ako sú vymedzené právom štátu pôvodu štátu sú dôvodom v súlade s podmienkami tohto rámcového rozhodnutia a bez posudzovania obojstrannej trestnosti činu, na uznanie a výkon rozhodnutí:

- účasť na zločine spolčení,
- terorizmus,
- obchodovanie s ľuďmi,
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,
- nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,
- nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,
- korupcia,
- podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa dohovoru o ochrane finančných záujmov európskych spoločenstiev z 26. júla 1995,
- legalizácia príjmov z trestnej činnosti,
- falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,
- počítačová kriminalita,
- trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich premenami a odrodami,
- uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,
- vražda, závažné ublíženie na zdraví,
- nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,
- rasizmus a xenofóbia,
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
- nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel,
- podvodné konanie,
- vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
- falšovanie a pirátstvo výrobkov,
- falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami,
- falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,
- nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
- nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,
- obchodovanie s odcudzenými vozidlami,
- znásilnenie,
- podpaľačstvo,
- trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,

- nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
- sabotáž,
- správanie porušujúce pravidlá cestnej premávky vrátane porušenie predpisov vzťahujúcich sa na čas jazdy a odpočinku a predpisov o nebezpečnom tovare,
- pašovanie tovaru,
- porušovanie práv duševného vlastníctva,
- hrozby a skutky násilia proti osobám vrátane násilia počas športových podujatí,
- škoda spôsobená trestným činom,
- krádež,
- trestné činy určené štátom pôvodu a slúžiace na účely plnenia záväzkov vyplývajúcich z nástrojov prijatých na základe Zmluvy o ES alebo podľa hlavy VI Zmluvy o EÚ.

Podľa § 11 ods. 1 zákona súd rozhodne bez zbytočného odkladu o tom, či sa rozhodnutie o peňažnej sankcii uzná a vykoná

- a) na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal súd štátu pôvodu,
- b) bez nariadenia hlavného pojednávania, verejného zasadnutia alebo neverejného zasadnutia, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal správny orgán štátu pôvodu.

Podľa § 11 ods. 2 zákona súd rozhoduje rozsudkom o uznaní a výkone peňažnej sankcie podľa odseku 1 písm. a) a uznesením o uznaní a výkone peňažnej sankcie podľa odseku 1 písm. b).

Podľa § 12 ods. 1 súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii, ak

- a) voči tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesený,
- b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 3 ods. 2, 3 a 5,
- c) rozhodnutie o peňažnej sankcii sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky,
- d) rozhodnutie o peňažnej sankcii sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky,
- e) povinný je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, 4)
- f) osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie o peňažnej sankcii,
- g) výška uloženej peňažnej sankcie je nižšia ako 70 eur.

(2) Uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii súd odmietne aj vtedy, ak

- a) rozhodnutie o peňažnej sankcii zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu alebo ak vydané osvedčenie je neúplné a neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone,
- b) výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu alebo iného deliktu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
- c) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba nebola v súlade s právnym poriadkom štátu pôvodu osobne alebo prostredníctvom zástupcu oprávneného na jej zastupovanie poučená o svojom práve podať opravný prostriedok a o lehotách na jeho podanie,
- d) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu
 1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste

konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania, a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo

2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval, alebo

3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie o peňažnej sankcii a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

e) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba sa po tom, ako bola výslovne poučená o konaní a o možnosti byť osobne prítomná na tomto konaní, výslovne vzdala práva na ústne pojednávanie a výslovne uviedla, že nepodáva opravný prostriedok,

f) z osvedčenia vyplývajú skutočnosti, ktoré vedú k dôvodnému podozreniu možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 Zmluvy o Európskej únii v konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii.

(3) Ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa odseku 2, súd pred prijatím takého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné, aj o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných pre svoje rozhodnutie.

Podľa § 13

(1) Ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 12, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.

(2) Ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b) prvého bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí rozhodne o uložení peňažného trestu. Náhradný trest odňatia slobody za nevykonaný peňažný trest môže krajský súd uložiť, len ak justičný orgán štátu pôvodu v osvedčení takú možnosť pripustil, pričom trestná sadzba uloženého náhradného trestu nesmie presiahnuť hranicu, ktorá je v osvedčení týmto orgánom uvedená, a zároveň hranicu trestnej sadzby náhradného trestu podľa Trestného zákona.

(3) Súd pri uznaní rozhodnutia o peňažnej sankcii ponechá v ňom uloženú peňažnú sankciu v nezmenenej výške. Ak rozhodnutie o peňažnej sankcii bolo vydané pre skutok, ktorý nebol spáchaný na území štátu pôvodu a je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky na konanie o danom skutku, súd zmení výšku uloženej peňažnej sankcie na najvyššiu možnú výmeru, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o danom skutku rozhodoval. Súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol uložený v rozhodnutí o peňažnej sankcii.

(4) Ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b) piateho bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí o uznaní a výkone uloží povinnému, aby uznanú peňažnú sumu zaplatil v určenej lehote na účet súdu.

(5) Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o uznaní a výkone súd vyzve povinného, aby peňažnú sankciu zaplatil do pätnástich dní; ak nebol uložený náhradný trest odňatia slobody, súd povinného súčasne upozorní, že inak sa bude zaplatenie vymáhať. Po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie peňažnej sankcie zašle rovnopis rozhodnutia o uznaní a výkone spolu s osvedčením a rozhodnutím o peňažnej sankcii bez odôvodnenia orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu /6/; to neplatí, ak súd ukladá náhradný trest odňatia slobody.

(6) Uznaný nárok vyplývajúci z osvedčenia s pripojeným rozhodnutím o peňažnej sankcii je súdnou pohľadávkou.

Podľa § 14 ods. 1 zákona ak povinný preukáže, že peňažnú sankciu úplne alebo čiastočne uhradil v členskom štáte, súd rozhodne o upustení od výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii alebo o výkone takého rozhodnutia v zostávajúcej výške peňažnej čiastky. Pred rozhodnutím si súd vyžiada stanovisko justičného orgánu štátu pôvodu.

Podľa § 18 ods. 1 zákona ak sa štát pôvodu a vykonávajúci štát nedohodnú inak, výnos z výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii pripadá vykonávajúcemu štátu.

Riadiac sa ustanovením § 518 ods. 4 Tr. por. a § 11 ods. 1 písm. a) zákona, dôkazy, ktoré zadovážil krajský súd po vyjadrení prokurátorky z 11. mája 2018 jej najvyšší súd zaslal na vyjadrenie. Na jeho podklade a obsahu predloženého spisu a po zistení, že obojstrannú trestnosť konania povinnej osoby so zreteľom na § 3 ods. 3 písm. ai) zákona a Rámcové rozhodnutie rady 2005/214/SVV z 24. februára 2015 nie je potrebné skúmať, najvyšší súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Rešpektujúc pritom ustanovenia § 11 ods. 1, ods. 2 zákona rozhodol o posudzovanej otázke na verejnom zasadnutí rozsudkom, ktorý so zreteľom na čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a § 171 ods. 1 Tr. por. verejne vyhlásil, pričom vychádzajúc z § 13 ods. 3 zákona pri uznaní rozhodnutia o peňažnej sankcii túto ponechal v nezmenenej výške. So zreteľom na § 14 ods. 1 zákona ako i to, že povinná osoba už peňažnú sankciu čiastočne uhradila, najvyšší súd túto skutočnosť pri rozhodnutí o jej výkone zohľadnil tak, že sumu peňažného trestu upravil na 465,- Eur. Zároveň v súlade s § 13 ods. 2 zákona, podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. rozhodol o uložení peňažného trestu bez uloženia náhradného trestu odňatia slobody za nevykonaný peňažný trest, pretože justičný orgán štátu pôvodu v osvedčení takúto možnosť nepripustil a na podklade § 18 zákona v súlade s § 57 ods. 2 Tr. zák. rozhodol, že zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.